

Kıyamet mugayyebatı hamseden sayılıyor; diğer dördü nedir? Madem mugayyebatı hamsedendir, Muazzez Üstadımızın kıyametle alakalı tespitlerini nasıl anlamalıyız?

Lokman sûresinin 34. âyetinde geçen beş husus, Hz. Peygamber (asm) tarafından **“Gaybın anahtarları”** şeklinde nitelendirilmiştir. İlgili âyet şöyle der:

“Kıyametin ilmi Allah katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilmez. Şüphesiz Allah Alîm’dir, Habîr’dir.” (Lokman, 31/34)

Buna mugayyebat-ı hamse şu beş hadisedir:

1. Kıyametin ilmi,
2. Yağmurun yağışı,
3. Ceninin keyfiyeti,
4. Kişinin yarın ne kazanacağı,
5. Kişinin nerede öleceği.

Bu beş husustan 1. 4. ve 5. maddelerde herhangi bir ihtilaf söz konusu değildir. Hiç kimse, *“Bu hususları biz de biliyoruz; öyleyse bunlar gayb değildir.”* diyemez.

“Yağmuru O indirir” ve **“Rahimlerde olanı bilir”** hususları ise *“Acaba bunları başka insanlar da bilebilirler mi?”* şeklinde değerlendirmelere konu olmaktadır.

Bu tartışmaların sebebi, günümüzde hayli gelişen hava tahmin aletleriyle, hava durumunun önceden az- çok tahmin edilmesi; röntgen ışını ve ultrason aletiyle, ana rahmindeki ceninin kız veya erkek olduğunun önceden bilinmesidir. Bu aletler bulunmazdan ve bilinmezden evvel müfessirler, bu iki hususu *“mutlak gayb”* şümulünde değerlendirirken, günümüzdeyse bazı araştırmacılar *“bunların izâfî gayba dâhil olup bilinebileceğini”* söylemektedirler.

Bu meselede, şu noktalara temas etmekte fayda mülâhaza ediyoruz:

1. “Yağmuru O indirir” âyeti, yağmurun nüzulünü Allah’a nisbet etmektedir. Yoksa âyetin manası *“Yağmurun ne zaman yağacağını O bilir.”* değildir. Bazı müfessirler âyetin açıklanmasında *“Yağmurun ne zaman yağacağını ancak Allah bilir”* demeleri üzerine, bu mana halk arasında şöhret bulmuştur. Demek bu noktada gelen itiraz, âyete değil, âyetin tefsirine bir itirazdır.

2. Suni bombalarla yağmur yağdırma teşebbüsleri *“yağmuru insanlar da*

---

yağdırabiliyor” anlamına gelmez. Bu tür teşebbüsler, yağmurun oluşması için gerekli kanunları bulup, onlardan istifade etmeye çalışmaktan ibarettir. Yoksa hiç yoktan yağmur indirmek değildir. Kaldı ki, büyük bir riski de olduğundan kolay kolay teşebbüs edilememektedir.

3. Meteoroloji uzmanlarının yaptığı, atmosferde meydana gelen şartları tesbît edip tahminde bulunmaktır. Dolayısıyla, bu tesbît gaybda olanı tesbît değil, şهادete çıkmış olanı göstermektir. Bunun bir benzerini romatizmalı kişiler de yapmakta, bir gün önceden yağmurun geleceğini hissedebilmektedirler.

4. Âyet, yağmurun belli bir kanuna bağlanmadığını gösterir. Onun bağlandığı kanuna, her an değişmeye maruz bir çok şartlar, müessir âmiller iştirak etmektedir. Güneşi belli bir kanunla her gün bizlere gösteren İlâhî irade, yağmuru böyle bir kanuna bağlı kılmamıştır. Dilediği yere bol verir, dilediği yere az. Dilediği zaman rahmet olarak indirir, dilediği zaman ise sele çevirir.

5. “Rahimlerde olanı bilir.” âyeti, *“Rahimlerde olanın kız mı erkek mi olduğunu ancak Allah bilir.”* demek değildir. Fakat bazı müfessirler âyetin açıklanmasında bunu da kaydettiklerinden, âyetin manası halk arasında **“Ana rahmindeki ceninin kız veya erkek olduğunu ancak Allah bilir.”** şeklinde yerleşmiştir.

6. Tefsircilerin yaptıkları yorum, sadece erkeklik-dişilik açısından olmayıp *“saîd mi şakî mi, tek mi çift mi, sağlam mı hasta mı ve bunlar dışındaki diğer durumları Allah bilir”* şeklindedir.

Görüldüğü gibi bu hususlar, çocuğun kader programına kadar şümulü olan bir açıklamayı ihtiva etmektedir. Çünkü rahimdeki ceninin kız veya erkek oluşu, onun sadece bir özelliğidir. Hâlbuki onun kader programı milyarlarca ihtimali bünyesinde barındırmaktadır. Röntgen ve ultrasonla, ceninin yüzünün siması bile bilinemezken, ondaki diğer insanlardan farklılık arzeden kabiliyetlerinin bilinmesi elbette mümkün değildir.

Serdedilen bu mülahazalar ışığında **“yağmurun inişi”** ve **“ceninin keyfiyeti”** meselesini gayba dâhil etmekte bir mahzur görmüyoruz. Bu ikisini de gayba dâhil eden hadisi, *“sahih değildir”* gerekçesiyle reddetmek yerine, sahih bir mananın tercümanı olarak kabul ediyoruz.

Sorunun diğer kısmına gelince, cifir ve ebced bir ilim dalıdır. Allah’ın gelecek ve geçmişle ilgili koyduğu bazı sırların anlaşılması ve şifrelerin çözülmesi için kullanılmaktadır. Fakat bunlar gaybı bilmek değildir. Sadece okumasını bilmektir. Çince bir yazıyı bilmeyen birisi resme bakıyorum zanneder. Halbuki bu dili bilenler çok manalar anlayacaktır.

İşte **ebced** ve **cifir** ilmi de Allah’ın geçmişe ve geleceğe yönelik koyduğu bazı şifreleri öğrenme ve okuma sanatıdır.

Bu ilim dalının özünü Hz. Ali (r.a) Peygamber Efendimiz (asm)'den almıştır. Bu nedenle bu ilmin kaynağı vahye dayanmaktadır. Hz. Ali (ra) aldığı bu sırları bazı kaide ve kurallarla belirlemiştir. Özellikle seyyidler sülalesinin bildiği söylenen bu kuralları kemaliyle ahir zamanda geleceği müjdelenen mehdinin bilebileceği söylenmiştir.(1)

Bu ilmin bazı Yahudiler tarafından bilindiğini gösteren açıklamalar vardır. Örneğin **“elif, lam, mim”** âyeti okununca Yahudiler ümmet-i Muhammedin ömrünün az olacağını söylemişler; fakat Peygamberimiz (asm) başka âyetler okuyunca seslerini kesmişlerdir.(2)

Diğer bir örnek ise, Kur'an'da geçen **“beldetü'n-tayyibetün”** ifadesidir. Bu ifade ebced ilmiyle hesap edilince İstanbul'un fetih tarihi çıkmaktadır.(3)

İşte Kur'an ve hadislerde gizlenmiş bu sırları okuma ilmine ebced ve cifir ilmi denilmektedir.

Bu konuda geniş açıklamalar ve örnekler için Abdulkadir BADILLI'nın Envar Neşriyat yayınlarında çıkan *“Kudsi Kaynaklar”* isimli eserine bakılabilir.

Allah'ın ilmi, ezelden ebede kadar olmuş ve olacak bütün hadiseleri, zamanları ve mekânları kuşatmıştır. O ilmin haricinde hiçbir şey kalmaz ve ondan saklanamaz.

Henüz vukuâ gelmemiş gaybî olayları ancak Allah bilir. Allah'tan başkası gaybî bilemez.

İslâm âlimleri, **“Gaybî, Allah'tan başkası bilemez.”** düsturuna karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek için, gaybdan haber vermeyi yasak görmüşler; haber verenler de yalnız işâret sûretinde perdeli ve kapalı olarak ihbar etmişlerdir.

Âyet ve hadislerdeki işaretlerden hareketle, gelecekte haber verenler, bu bilgileri yine Allah ve Rasülü'nün bildirmesiyle haber vermişler demektir.

Ayrıca, haber verenler de gün, saat ve dakika gibi bir zaman dilimi değil, daha geniş bir zamana işaret etmişlerdir.

İstikbalden haber vermekte kullanılan ilim, cifir ilmi ve ebced hesabıdır. Arapça harflerin her birinin belli bir rakam değeri vardır. Bu ebced hesabı, İslâmiyet'ten evvel de bilinmekteydi. Bu hakikati, Üstad Bediüzzaman şöyle teyid eder:

“Bir zaman, Benî-İsrâil âlimlerinden bir kısmı huzur-u peygamberî de sûrelerin başlarındaki ‘elif-lâm-mim’ gibi harfleri işittikleri vakit, hesab-ı cifrî ile dediler: ‘Ya Muhammed! Senin ümmetinin müddeti pek azdır.’ Onlara dedi: ‘Az değil.’ Sâir sûrelerin başlarındaki mukattaatı (kesik harfleri) okudu ve ferman etti: ‘Daha var.’ Onlar sustular.”

“..Hazret-i Ali'nin (r.a) Kaside-i Celcelûtiyesi, baştan nihâyete kadar, bir nevî ebced ve cifir hesabı üzerine telif edilmiştir. Hem, Cafer-i Sadık ve Muhyiddin-i Arabî (k.s) gibi gaybî sırlar ile uğraşan zatlar ve harf ilminin sırlarına çalışanlar, bu ebced hesabını gaybî bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler.”(4)

İşte, âhir zamandan ve kıyametten haber veren bir hadis-i şerifi, Bediüzzaman ebced ve cifir ilmiyle tahlil eder ve bir takım tarihler çıkarır.

“Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî zâhirine ale'l-hakkı hattâ ye'tiyallahü bi emrihî.”

Meâlen: *“Ümmetimden bir taife Allah'ın emri gelinceye kadar (yani kıyâmetin kopmasına kadar) hak üzerinde galip olacaktır.”*

“Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî.” Ebced ve cifir ilmiyle rakam değeri Rûmi tarihle 1542. (Milâdî 2126)

“Zâhirine ale'l-hak.” Rûmî 1506 (Milâdî 2090)

“Hattâ ye'tiyallahü bi emrihî.” Rûmi 1545 (Milâdî 2129)

Risâle-i Nur talebelerinin ne zamana kadar devam edeceğini düşündüğü bir sırada, Ramazan-ı Şerifin onuncu gününün ikinci saatinde birden kalbine bu hadisin ihtar edildiğini söyleyen Bediüzzaman, **1506** tarihine, yâni, **2090** Milâdî tarihine kadar zâhir, âşikârâne, belki galibâne hizmetler yapılacağını, sonra **1542** tarihine kadar, yâni, Milâdî **2126** yılına kadar, gizli ve mağlûbiyet içinde irşad ve tenvir vazifesini sürdüreceğini; sonra 1545 de, yâni Milâdî 2129 yılında kâfirlerin başında kıyametin kopmasını îma ettiğini ve bunların Allah'ın ilminde olup ve doğrusunun Allah

---

tarafından bilinebileceğini ifâde eder.

Fatiha-i Şerif’de, sırat-ı müstakîm üzerinde olan, yâni doğru yoldan gidenleri tarif eden **“Ellezîne en’amte aleyhim”** fıkrasının şeddesiz **1506** veya **1507** ederek, **“Zâhirine ale’l-hak”** fıkrasının rakam değerine aynen denk gelmesi, hadisin îmasını teyid edip remz derecesine yükseltmesi de çok anlamlıdır.

Kur’ân-ı Kerim’in ve hadis-i şeriflerin kıyametle ilgili îmalı işâretleri yanında, ilim adamları da bir takım hesaplamalar yapmaktadırlar.

Güneş sistemine bağlı bir yörüngede dolanıp duran ve her yetmiş altı yılda bir dünyaya en yakın mesafeden geçen Halley Kuyruklu Yıldızı, en son **1980**’li yılların başlarında yakınımızdan geçti. Bundan sonra, ikinci defa geçişinde Allah’ın emriyle gezegenimize çarpması kıyametin kopmasına sebebiyet verebilir. Hatta, üç mil genişliğindeki “Swift Tuttle” adlı bir kuyruklu yıldızın saniyede otuz yedi mil hızla dünyamızın üzerine doğru geldiği ve hesaplanan **14 Ağustos 2126** tarihinde dünyamıza çarpacağı ve bir milyon atom bombasından daha fazla etki yapacağı söyleniyor. Bütün bu anlatılanlar, ancak yaklaşık tahminlerdir. Yine en doğrusunu Allah bilir.

Peygamberimiz (asm) buyuruyor:

“Ben insanlığın ikindi sonrası geldim.” (5)

Diğer bir hadisinde ise şöyle buyurmuş:

“Benim ümmetimin ömrü 1.500 seneyi pek geçmeyecek.”(6)

Kıyamet, *kâinatın harap olması ve tekrar dirilmek üzere ölmesidir*. Bizim ölümümüz de kendi kıyametimizdir. Kıyametimiz kopmadan sonsuzluk yurduna hazırlık yapmak ve Allah’ın emir ve yasaklarına boyun eğerek istikamet üzere hayatımızı geçirmek ise, yapılabilecek işlerin en isâbetlisidir.

Dipnotlar:

(1) bk. Katip Çelebi, *Keşfuzzunun, İlmü Cifir Maddesi*.

(2) bk. İbn Hacer, *Fethu’l-Barî*, 11/351.

(3) bk. İsmail Hekimoğlu, *Yeni Ansiklopedi, Ebced Maddesi*.

(4) bk. [Şuâlar, Birinci Şua, s. 613](#).

---

(5) bk. *İbn-i Kesir tefsiri*, 12/6549.

(6) bk. bk. *el-Havi li'l-Fetavi*, Suyuti, 2/248; *Ruhul Beyan*, Bursevi, (Arapça) 4/262, Ahmed bin Hanbel, *İlel*, s, 89.